

Αν υποθέσουμε, ότι κάποια βίβλη κατέβανε από βίβλο πλανήτη ένας κάτοικος (αρχοντά, όχι φανταστικά και παραφρονας) φανταστές, ή δα πρώτων; Πρώτη ερώτηση σε όλα τα δειχτά είναι όμως! Θα ήταν η ερώτηση, που θα θέταξε και τις ερωτήσεις για τομοκρατία και ηθικές, και τις ερωτήσεις για την πρεβετορία και την πύλη του υπαρκτού λογισμοδ - κομμουνισμοδ της

Ανοστοχικές χώρες, και τις ερωτήσεις για καταργήσεις και απορίες και τις ερωτήσεις για την οικονομία και τον προσηγορικό.

Θα πρώτων πρωτοβουλίο και μάλλον με μεγάλα χρηματά σε όλες τις εφημερίδες, και τα ερτζιανά και τα κήματα θα τα διαγαυόσαν και διαπαύων, τα δε τα γεωποτικά μεθα θα τα προβαλαν συνεχώς. και ο καθένας θα διαδικαθε την πενταία.

Ταυθ όχι ταυτα, υπάχει μια ερώτηση που δεν έχει την ομοιότητα. είναι η πρώτη και η τελευταία, η μεγαλύτερη και η καλύτερη.

Αυτή που την ξέρουμε και αντιστως την άνοομε. Παι είναι;

Ηγδε ο Θεοάνθρωπος! υπάχει μεγαλύτερη ερώτηση;

Όχι φανταστικά, αλλά αρχοντά, κατέβηκε και ηγδε! **Η ΕΠΙΣΤΗ** **ΟΥΡΑΝΟΥΣ και κατέβη!** **Ψαλμ. 17, 9.** λέει ο γαλιμαός, ο προβητς και βαβυζιάς Δαβίδ, Όχι από κάποιο πλανήτη, από τον Άρη ή την

Αφροδίτη, αλλά από τα βάθη του ουρανού, από τα απόβια νηη του ουρανού, κατέβηκε! κατέβηκε όχι για στη μανδρωπες,

αλλά ο **Θεοάνθρωπος**. Περνάει τη γη ο Θεός, φορώντας τη μορφή του ανθρώπου. Η ερώτηση είναι η πρώτη και καλύτερη.

Αν πιστεύαμε στην ερώτηση αυτή, πρόβλημα τομοκρατίας δεν θα υπήρχε. αρχοντά βασιλέως? αρχοντά για το γέλιο δεν θα είχαμε. αρχοντά επικρατοδ σε το αρχος δεν θα είχαμε.

καταργήσεις, και καταβροχές δεν θα γίνονταν. Για όλα κατέβηκε να τα αφανίζονταν τα νιάτα, για την κατάργηση της αφροσύνης και της

αφροτητός. Οικονομικό πρόβλημα δεν θα υπήρχε.

Αγαπητοί! Ξέρουμε γιατί ήρθε ο Θεός στη γη; Μπορούμε να φανταστούμε
 ναυαγο οικονομικών να αναζητήσουν μέρος του να ξεφορτωθούν τα χρέη
 όλων των παλιτών; Να πληρώσει αυτός τη φορολογία για τους
 άλλους; Αμίν και τότε θα ήθελε. Υπάρχει τέτοιος άνθρωπος;
 Ναι! Έτσι τον ονόμαζαν τον Ίσραήλ Σειφό ο Μέγας Αδανόβιος. Αλλά
 γιος ευκαίωνα ατόν, που κάνα ένα έργο. Και ο Χριστός δεν έκα-
 νε ένα μόνο έργο, αλλά δύο. Το ένα: Μας
 έπλασε. Το άλλο: Μας διέπλασε. Για να κάνει το δεύτερο έ-
 ρο, την ανάπλασή μας, τη σωτηρία μας, έγινε υπαυχός της
 βίβλου οικονομίας. Ηρθε ο ίδιος στη γη, να πληρώσει τα
 δικά μας, τις δικές μας αμαρτίες. Ηρθε να πληρώσει το με-
 γαλύτερο φόρο. Κανείς στον κόσμο δεν φορολογήθηκε ποτέ
 τόσο, όσο φορολογήθηκε ο Θεός! Πληρώσε ως φορολογία
 για τις αμαρτίες μας τη ζωή του, τη σάρκα του, το
 αίμα του, το σταυρικό θάνατο.

Ο υπαυχός της αμαρτίας είχε φάσει βελ βελ, ο πη-
 σωτικός του κακού σε μεγάλη μερίδα. Αλλά και ο υπαυ-
 χός της ενόρκου οικονομίας βρισκόταν τρέπτο και τρι-
 κωνομα. Φτωχάειν? Εκείνος, να να πληρώσει εμείς.
 Πέρι ο Μέγας Αδανόβιος: **ΕΙΠΕΝ ΟΥΧ ΟΥΑ** ως επί των αν-
 θρώπων υπαυχός τις ακούβη, και μαθών το βούρη-
 μα του λείοντος, απεθών έχουβται. **ΤΟΥΤΟ** γάρ εών
 ην κησούτων ίδιον, επί δε του λόγου τούτων ούν η
 λείων απρετίες. **Ε**στι, γάρ ο λόγος του Θεού ανησυχός
 και ποιμικός, και αυτός **Ε**στιν η του Πατρός βούρη. **Α**λά
 τούτο γούν ούκ **Ε**πεν η βίβλα γραφή, ού ακούβε και
 απεκήνυτο ο ακούβη, πώς η ποία βούρηται τα ηνόμε-
 να χέν εόδαι, **Α**λλά μόνον **Ε**πεν ο Θεός **(ΕΠΕ 2, 302)**.

Ο υπαυχός ενεργή κατ εντολήν του Τρωδουπυργου
 δύν περιπώθη όπως της σωτηρίας μας, του σωτηρίου

των Χριστουγεννιών, ο Άγιος Πνεύμας χαρίζει την εντομή του Πρω-
 πτωτικού. Δεν υπάρχει για τον Χριστό πρωτοπρωτότος στο Θεό
 να της θρόνους. Άπαιχται Πατέρας. και ο Πατέρας δεν είναι
 να πρώτος και τεταμένη θρόνους. Είναι 16ος, ομοσυνβί-
 ος. Ο Χριστός δεν εκτελεί εντομή του Θεού Πατέρας, αλλά
 να εδωκία του Θεού Πατέρας. **1^ο Ο Πατήρ ηρώδης, ο
 Λόγος και ο Πνεύμα και η Παρθενογένεση, ο Χριστός
 ηρώδης ηρώδης.** (από τους αίνους των Χριστουγεννιών).
 φιλίχνη? Εκείνος, να να πλουτισμού και. Ηεφ
 είναι αίνος: **2^ο Διοκονήσαι Χριστός εκών προέρχεται
 ον των κορβών, ο πλάστουτος νυν υποδύεται, τω
 πτωχού θανάτου, ο πτωχών θρόνους, ξενών και
 πλάσιν και αναχέννησιν ως εβταρχνος δωροβίωσιν
 (καμών αποδείτνον).**

Για να καταλάβουμε το έργο του Χριστού και να το αξι-
 ολογήσουμε πρέπει να σκεφθούμε: Ποιος είναι ο Χριστός;
 Τι είναι ο Χριστός; Αν κάνουμε μια εθνομομετρική, ένα
 4 χιλιοστή παρτίδα, είναι άποδο των αξιών, στο χρηματικό
 εφο της καρδιάς των ανθρώπων και ερωτήσαμε πέντε
 ανθρώπους: Πόσο θυμίζεις για τον Χριστό; Τι είναι
 για σας ο Χριστός; απάντησε οι απαντήσεις θα πάρουμε;
 — Ο Χριστός δεν είναι κτίσμα του Θεού, όπως λέει
 οι Χριστιανοί. Αν ήταν κτίσμα, δεν θα τον προσκύνουσαν
 τα κτίσματα. Αν ήταν ένα άλλο πλάσμα ο Χριστός
 στο έθνος της ιστορίας, όπως τόσα πορτίκια και
 ιδεολογικά εθνα τότε δεν θα χρειαζόταν, εκτακτο-
 ετρο να εμφανισθεί στη γέννησή του. Δεν μπορούσε
 να βγει για ο Θεός ένα από τα, τριβέκατο μίλια εθνα
 να να δείξει το δρόμο στας μάχους; Μπορούσε. τότε
 γιατί έβγαζε έκτακτο εθνο, απείρως φωτεινότερο

από τα άγια, τόσο φωτεινό, ώστε φανόταν και την ημέρα, καθό-
πρωτας και αυτό το φως του ήλιου. Διότι ο Χριστός είναι
πεκτακό πνευματικό δέσπο, δεν είναι κτίσμα, αλλά εί-
ναι ο κτίστης και δημιουργός του κόσμου.

— Ο Χριστός δεν είναι ανθρωπίνος οργάνος. Οι άνθρωποι
των ανόμιων. Οι ποιμένες μάχων να τον βρουν. Οι μα-
χοί έρευνούν το μεγαλείο του και όταν τον βρίσκουν, τα
προσκυνούν. Η σοφία των μαχών χοροίξεν υπερβολά βίω
Αχάτη, τη βαρύνειν Αχάτη. Η απλοχότης των ποιμένων
χοροίξεν υπερβολά βίω μεγαλείο της σοφίας.

— Ο Χριστός δεν είναι άγγελος. Οι άγγελοι του δια-
κονούν. Είναι οι λειτουργοί του πνεύματος σου. Η σου
Χριστός. Οι άγγελοι των προσκυνούν. Αδείτε η ακούσα-
τε ποτέ άγγελο να προσκυνά άγγελο; Όχι. Η ο Χρι-
στός ήταν άγγελος, απλά ανώτερος βίω δόξα από τους
άλλους άγγελους, τότε δεν να τον προσκυνούσαν, αλλά
από τον τιμούσαν οι άλλοι άγγελοι. Αλλά βίω πούμε τους
άγγελους να κλίνουν σε προσκύνειν τω Χριστώ: **και**

**προσκυνούσαν αυτώ πάντες άγγελοι θείου (Ψαλμ. 96, 7
εξο. 1, 6).** Όσο διαφέρει ο σερβικός από τη η διαφέρουν
οι άγγελοι από τον Η σου Χριστό. Δεν να βίω άγγε-
λος.

**Ούτε ανθρωπίνος, ούτε άγγελος, ούτε αυτός ο κύριος
δου βας αβίας, ο δόξα σοι η εμε βίω η εμε βίω.**

— Ο Χριστός δεν είναι ούτε υίος! Ούτε υίος; Να, δεν εί-
ναι ένας από τους πολλούς υίους. Είναι ο ένας, ο Μα-
νοχικός υίος και λόγος του θείου. **Υιός του θεού και**

4 πρώτο τοκος πατρύς κτίσως (Κολοβ. 1, 15). Πην να
χίμ η κτίσις, ο κόσμος, γενήθηκε ο υίος από την ούσια
του πατρός όπως γενήσεται το φως από τον ήλιο. **φως εν**

Γωτος, Θως ἀρχηγός ἐκ Θεοῦ ἀρχηγός. Πάλι λέγει τὸ ῥηθὲν τὸ Πῶτος
 ἔτσι εἶναι καὶ πρῶτος ὅκος ἐκ τῆς Πατρὸς. Ὁ ἄλλος ἀδελφός
 λέγει καὶ τὸ ὅτι ὁ Χριστὸς δὲ εἶναι ἕνας υἱὸς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
 υἱὸς τοῦ Θεοῦ: υἱὸν αὐτοῦ ἰδίον καὶ ἕνον ὁμοῦν ἑαυ-
 τῷ ὁ Πατήρ λέγει· υἱὸς μου εἶ εἶ, καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ
 υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ὠδοκμεῖται. Διὸ καὶ ὁμοῦν
 νοῦν αὐτῷ αἰσθητοῖς ὡς ἀγαπᾷ παρ' αὐτοῦ ὄντες. καὶ πρα-
 θεύονται παρ' αὐτῶν, οὐχὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἀγάπης ἀλλ' ὡς ἀγαπᾷ
 Πατὴρ πάντα τὰ κτίσματα καὶ παρ' ἐκείνους αὐτῶν, ἕνος
 δὲ τοῦ Πατρὸς ἰδίον ὢν καὶ ὁμοῦν υἱός. Εἶδε ὡς
 ὑπερέχων τῆς δόξης προεκινεῖτο, εἶδε καὶ ἐκάστον τῶν
 ὑποβυθικῶν τῶν ὑπερέχοντα προεκινεῖν· καὶ οὐκ ἔστιν
 οὕτω, κτίσμα καὶ κτίσμα οὐ προεκινεῖται ἀλλὰ οὗτος δε-
 σποτῆς καὶ κτίσμα Θεῶν. (ΕΠΕ 2, 280).

Ἦ εἶναι, λοιπὸν ὁ Χριστὸς; εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
 τοῦ υἱοῦ; Ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἀναπόσπαστος ἀπὸ τοῦ
 Πατρὸς ἀποσπᾶται, σκεπάζεται τὸ ὅπως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
 τὸ ὅτι δὲ ἀποσπᾶται ὁ Χριστὸς ὡς Θεὸς λόγος ἀπὸ τοῦ
 Θεοῦ Πατρὸς. εἶναι τὸ ἀπαύχασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς
 καὶ ὁ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ (Εβρ. 1, 3). Ἦ εἶ ὁ Με-
 γάλος ἀδελφός καὶ τῶν ὄσων ὁμοῦν τοῦ υἱοῦ; Ὁρωμεν τὸν
 λόγον αἰετῶν καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄντα καὶ τῆς οὐσίας ἰδίον οὐ
 οὐκ ἔστιν ὁ λόγος καὶ μὴ ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον.
 Ὁρωμεν καὶ τὸ ἀπαύχασμα ἐκ τοῦ ἡλίου ἰδίον τε αὐτοῦ
 εἶναι καὶ μὴ διαμενέμεν ἡμῶς μενόμεν τῆν οὐσίαν
 τοῦ ἡλίου, ἀλλ' αὐτῶν τε ὁμοκίνητον ὄσων καὶ τὸ ἀπαύ-
 χασμα τέλειον καὶ ὁμοκίνητον καὶ μὴ μεῖον τῆν οὐσίαν
 τοῦ Γωτος ἀλλ' ὡς γεννητὸν ἀρχηγόν ἐξ αὐτοῦ.
 (Ε.Π.Ε. 2, 303).

Ἦ εἶναι, λοιπὸν, ἕνας ἀναπόσπαστος υἱὸς τοῦ Θεοῦ τῶν ὄσων

νοῦ, πῶς βεβήκε στη γῆ; Ποιῶν τῶν ἔργων ἐστὶν ἡ ἐπιβροχία.
 Ὁ θεὸς ἐπιβροχῶθηκε, αὐτὸς ἐπιβροχῶθηκε, γινώσκων
 τὴν ἱστορικὴν μάχην καὶ νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὸν ἀνθρώπο ἀπὸ τὸ ἔκλε-
 βοῦτο τῆς αἰματίας καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ὅπως ἕκαστος πρὸς
 ἐπιβροχῶνται, γὰρ εἰς ἀμέσως τὸ ἡ χάρις ἔσται ὁ θεὸς ὁ ἐπι-
 βροχῶμενος ἐν τῇ ἁγίᾳ, γὰρ εἰς τὸ ἡ χάρις τῆς ἀνθρωπι-
 νῆς γέφυρας. **Ὁ λόγος γὰρ ἐγένετο (Ἰωάν. 1, 14)**. Νῦν
 κε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν γινώσκων καὶ νὰ ζωντανεύσῃ ἐμᾶς μετὰ
 τὴν ἱστορίαν τῆς ἀθανάτου καὶ ἀφθαρσίας. Ἰδὲ ἔστι καὶ ὁ Μέγας Ἄρ-
 ναίος: **Ὁ θεὸς αὐτὸν ἔργον ἔθηκε νοοῦμεν τὸν λόγον, ἀλλὰ
 ἔθηκε ἐνδύομενον καὶ γενόμενον ἀνθρώπου... Ὁ θεὸς
 κτίσθη τὴν φύσιν νοοῦμεν τὸν λόγον, ἀλλὰ ἐν τῷ κτίσθαι
 ἐνδύομενο σώμα καὶ ἵπτερ ἡμῶν ἔκτισεν ὁ θεὸς, ὡς
 ἡμᾶς τὸ κτίσθαι αὐτὸν κατὰ τὴν φύσιν, ὡς χερσίν, σώ-
 μα, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀνακαταστήται καὶ ὡς τοιοῦτον
 συμῶμεν. Ἀνθρώπος γίνεταί θεός, ἵνα θεὸν τὸν ἄδελ-
 φὸν ἵπτεται. (Ε.Π.Ε. 2, 346)**. καὶ **ὁ θεὸς ἐστὶν ἡμῶν
 θεὸν ὡς ἐπίκτον (ἀνθρώπου) ἀγαπῶν τε καὶ ἐνωθῆς**
~~Ἰδὲ ὁ βιονόμος ὁ ἁρσοπαίτης~~ ~~καὶ ἔστι καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν~~

~~Ἰδὲ ὁ θεὸς ἡμῶν~~ ~~καὶ ἔστι καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν~~
 Ἰδὲ ὁ θεὸς **θεόδοτος ἁγίου** καὶ ἔστι καὶ: **θεὸς ἡμῶν**
 πρῶτον αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς νὰ κατοικήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ. ὅχι μετα-
 βαλλόντας ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλὰ ντυμένους τὴν
 οὐκίαν μου φύσιν. καὶ αὐτὸ, γὰρ, αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς ἀγαπᾶται ἐν τῇ
 τοῦ θεοῦ νὰ ἴναι ὁ αὐτὸς. Ἐπομένως, μετὰ τὴν γεννηθῆναι τοῦ
 θεοῦ ἔκανε ἀρχὴ τὸ νὰ ἵπτεται ὡς θεός, ἀλλὰ τὸ νὰ ἴναι ὁ-
 παῖς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἄρα ἀγαπᾶται ἡμῶν θεός, ἀπὸ τῆς πο-
 ρῆς τοῦ ἱεραποστολῆς διὰ τὸ νὰ ἴναι ἀνθρώπος, ὡς ἐμᾶς
 ζωντανεύσας, ἐν κείτῃ νὰ τὸν ἀκαταίμακτον ἔσθαι ἡμῶν
 νῆμας, γὰρ νὰ ἵπτεται νὰ ἔχωμε ἀδελφός, ἕκαστος πρὸς ἑαυ-
 τὸν μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν δικῶν ἡμῶν κατοικήματα. Ἰδὲ ὁ θεὸς ἡμῶν

Μπορούμε στο δικαστικό βήμα και όντως έχουν παρουσία από δεσφές δικηγόρους, υποβιβάδων να αποκτήσουν παρουσία μέσω κάποιου συγγενούς τους.

Ο θάος λοιπόν έρχεται εδώ να κατωθή ως άνθρωπος, όχι μετατόπιση μισός, αλλά αναδεικνύοντας όλη τη φύση του και έρχεται μενος ως άνθρωπος και εμφανίζοντας τους ανθρώπους δόν συγγενούς τους, καθώς και ο άρχοντας διακρίνεται γρήγορα: **Ο θάος δόν συγγενούς**

και πώς έγινε έγινε ο λόγος δόξα; Πώς έγινε ο θάος δόν συγγενούς να έγινε άνθρωπος; Τον τούτο μήπως να μάθουμε από τον δάσκαλο του θάου; Μα όντως ήταν ελπίδα και κήρυκός το σε μας το δικαστικό

Το δικαστικό βήμα

χρητισμό αδελφών της αποδεδειγμένης, τότε όντως επεδίωκετο περί δικαστικού, αλλά περιθωρικού γεγονότος. **Εξ ου και γοητεύει το γεγονός είναι δάσκαλος και συγγενούς, δένει όντως από την δάσκαλο του γοητεύει δένει.** Εκείνο που χρειάζεται να γνωρίζεις είναι, ότι αυτό έγινε, και να καταπνύεις, από τις πληροφορίες, το κέρδος που προέρχεται από αυτό το γεγονός. Το πώς έγινε, αυτό δένει το σε κέρδος που το είναι

πρόβλεψη. Ου μόνον άρχιστε πώς σε δένει εμπίστοσύνη στο δικαστικό σε όλη του λέει και όντως περιελάμβαναν τον τούτο της δένει πλάτος, αλλά εμπίστοσύνη τη δένει σου στην τέχνη του.

Αλλά όποτε και κανένας άλλος που είναι άπειρος σε μια τέχνη όντως περιελάμβαναν τον τούτο του τεχνίτη, παρά γνωρίζει μόνο το τι γίνεται, όντως να τον τούτο εξαργίεται στην τέχνη; Εξ ου όντως όντως της χορηγία εξήγηση όντως όντως δάσκαλο της δένει από το θάος όντως όντως εξαργίεται να ξέρεις το και έκαστα, να να δάσκαλο της και όντως όντως;

Ένα πράγμα που ξέρουμε τη χορηγία του εξήγηση όντως όντως δάσκαλο, όποτε συγγενούς! Ας πούμε ένα παράδειγμα. Ολοκράτος χάρη ένα οικοδόμημα. Να είμαστε τη χορηγία μέθοδο, ξέρουμε το όντως και πώς όντως, μπορούμε να περιελάμβαναν αυτό που έγινε, παρά το γεγονός ότι χορηγία άπειρος όντως όντως ίκανός να το κάνουμε οι ίδιοι.

F Το μυστικό αυτό μας συζητούμε;

1) Έπαιξε για τον εκ γενετής τυφλό άνθρωπο από την πόλη Μοναχίας της Γερμανίας. Αυτό ξέρουμε ότι είναι η δική μας πόλη. Το άκουσα με δάσκαλο, γιατί δεν έρωναται με ανθρώπους συζητούμε. Το άκουσα με συμμαχόν, γιατί συνέβη κοντά απέναντί των νοσηλίων της πόλεως.

2) Η αρετή είναι για τον Θεό έγινε άνθρωπος, προσεγγίζοντάς τα ανθρώπινα, για να μας μεταδώσει τα δεικνά. Να μας σώσει και σώσει. Και αυτό το έκανε από ύψιστη αγάπη προς τον άνθρωπο. Άρα, το χριστιανισμό είναι ποινή της Αγάπης. Ο Θεός εμπόλεσε-θηκε στον πόλεμο της αγάπης κατά του μίσους, του φόβου κατά του σκοτούς. Ο Χριστός ήρθε για να **καταλήψει τον κόρως έχοντα τον θανάτου, τον έστι τον διαβολόν, και απορρίψει πάντας υμάς, όσοι φοβώ θανάτου διά πάντας του ήνυ ενόχοι εμάδα δουλείας? (Εβρ. 2, 15)**

Είναι ο μεγάλος βίβλος της Αγάπης. Έβριβε. Και όπως όταν γίνεται βίβλος, πέφτουν πάνω στην έπίση, έτσι πέφτουν από το βίβλος της βαρκτησίας του παρούσας το δίχαια εδωγα. **Δι' όσον** της ης πειθαίνων. Οριαμώβει ο ήνυος Χριστός.

Άραγε ο βίβλος έδωκε τον όργανον, δά καταρρά-λην βίβλος και βή δική μας καρδιά, όταν παρτά εδωγα συνωστίζονται και άπαιτων γάτρων; Μας συζητούμε το πρδω-πο του ήνυος Χριστού; Αν ναι, αυτός δά είναι ο **4 πρδωτόκος** της καρδιάς μας, η πρδωτη μας αγάπη. Και η καρδιά μας η αυτόν να είναι η ταπεινή έδωτη, όταν δά αναπαύεται **6 εν όποις αναπαύομενος?**

Από αίσθημα να τηρήσω με ένα απόβιασμα από τον 45° νό-το του ήκωτην κρδίου του θεοτόχου, του Νάθανιηλ, που αναφέρεται στον Ένα και Μοναδικό και, όπως έπαιξε, είναι η πρδωτη και η-χάμη, αλλά και ανεπαύομητη έδωτη. Δά διαβάσω πρδωτόκο κρδίου και κατόπι τη μεταφράση. Απολαύστε το -

Ὁ ἄυτος ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, ὁ προαιώνιος, ὁ ἀόρατος, ὁ ἀπερίληπτος,
 ὁ ἀσωμάτος, ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ, ἢ
 πνεύμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανάτου, τὸ ἐκκαρῆνον τοῦ
 ἀρετικῶν κληροῦς, ἢ ἢ κινουμένη ὁμοίαν, ἢ ἀπὸ
 εἰκόνα ἑκείνη, ὁ τοῦ πατρὸς λόγος ἐπὶ τῆς ἰσοίας,
 εἰκόνα χωρὶ καὶ ὁμοίαν ὁμοίαν ὁμοίαν ὁμοίαν καὶ ἡμεῖς
 νοεῖα διὰ τῆς ἑμῆς ψυχῆς κινεῖται, τὸ ὁμοίον καὶ
 ὁμοίον ἀνακατασκευῶν καὶ πάντα γινέται, πᾶν τῆς
 ἀμαρτίας ἀνδρωπῶς... ὁ ὡν γινέται καὶ ὁ ἀκτιστός,
 κτιστός... καὶ ὁ πτωχῶν, πτωχῶν, πτωχῶν
 γὰρ τῆς ἑμῆς ὁμοίαν, ἢ ἐκ τῆς πτωχῶν τῆς αὐ-
 τοῦ ἀρετικῶν. καὶ ὁ πτωχῶν κινεῖται, κινεῖται
 γὰρ τῆς αὐτοῦ ὁμοίαν ἐπὶ κινεῖται, ἢ ἐκ τῆς αὐτοῦ
 κινεῖται μετακινεῖται πτωχῶν. **Π** ὁ πτωχῶς τῆς
 ἀρετικῶν; ἢ τὸ πτωχῶν τῆς ἀρετικῶν; μετακινεῖται
 τῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἀρετικῶν, μετακινεῖται τῆς
 αὐτοῦ ὁμοίαν, ἢ καὶ τῆς αὐτοῦ ὁμοίαν καὶ τῆς ὁμοίαν
 ἀθανάτου.

Ἄυτος ὁ ἄυτος ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ὁ προαιώνιος, ὁ ἀόρατος,
 ὁ ἀπερίληπτος, ὁ ἀσωμάτος, ἢ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς, τὸ αὐτοῦ
 τὸ αὐτοῦ, ἢ πνεύμα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανάτου, τὸ ἀπὸ τῆς
 πτωχῶν τοῦ πτωχῶν κληροῦς, ἢ ἀκτιστός, ὁμοίαν
 ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετικῶν, εἰκόνα, ὁ λόγος τοῦ πατρὸς ἐκκαρῆνον
 τῆς αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ὁμοίαν τὸ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμοίαν καὶ
 ὁμοίαν τοῦ ἀνδρωπῶν καὶ πτωχῶν ὁμοίαν ὁμοίαν καὶ ὁμοίαν
 τῆς αὐτοῦ ὁμοίαν, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμοίαν καὶ ὁμοίαν
 ὁμοίαν, καὶ γινέται ἀπὸ τῆς ἀρετικῶν ἐκτὸς ἀπὸ τῆς ἀ-
 μαρτίας... ὁ ὡν γινέται ἀνδρωπῶς καὶ ἄ-
 υτος πτωχῶν ἀπὸ τῆς ἀρετικῶν ἀπὸ τῆς ἀρετικῶν... καὶ
 ἑκείνος πτωχῶν τῆς ἀρετικῶν πτωχῶν γινέται

φτωχός. Πάσχει τη φτώχεια του ανθρωπίνου βιολογικού
 για να πάσχω εγώ τον πόντο της υγιεινής του. Και αυτός
 που είναι φτωχός (από το αγαθό της υγιεινής) απολαμβάνει
 το εφόδος του, αφού απολαμβάνεται από το χέρι
 από τη φύση του, για να περπατήσει προς έναν πόντο των
 δεινών του αγαθών. Ποιο είναι ο πόντος της υγιεινής, αγαθό-
 τίας; Ποιο είναι το καλύτερο από όλα σχετικά με εμένα;
 1) Εργασία των δεινών (των δεινών) και όση τη φτώχεια Πάσχει
 τη δίκη μου εδρά, για να βρω την εικόνα και να κινή
 τη δίκη (των ανθρωπίνων φέρει) εδράτη -

Ποιο το χρέος μας; Το καταργούμε; Τι κάνουμε; Τις αντιστο-
 κρινόμαστε σε αυτή τη μέγιστη και πρώτη εδράτη;